

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiul pe an 7 d., 6 luni 8 d., 50 cr., 3 luni 1 d., 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 d., 6 luni 4 d., 3 luni 2 d.
Pentru străinătate pe an 13 d., 6 luni 6 d., 3 luni 3 d.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la

Administrațiunea tipografică arhiepiscopalească Sibiului, strada Măcșarilor Nr. 41.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcșarilor Nr. 41.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru de-care publicare.

Sibiul 4 Iunie.

În numărul premergătoru ne-am plîns asupra indiferențismului Românilor în cele politice.

Nedrepti n'am fost, dar poate unilaterale. Unilateralitate însă încă este un defect. Este mai mică nedreptatea, dar tot defect. Este virtute ași recunoaște omul defectele. Nu pentru aspirațiunea cea nobilă, la virtute, recunoaștem unilateralitatea în aprecierea noastră, ci pentru că așa este.

Este adevăr cănd susținem că Românii noștri sînt prea nepăsători, de soarta lor; dar am scăpat din vedere o împrejurare de importanță și care întregese foarte favorabil situațiunea noastră cea de neînviadat. Am scăpat din vedere că Românii noștri și dacă ași sînt cum sînt, alții sînt în decați de compatrioții noștri maghiari.

Acestia ne înșină lucruri mari și pe cuvîntul acestor lucruri mari iau și măsuri severe în contra Românilor.

Aceasta este o mîngiere, deși s'ar păre căm bizară mîngiere, pentru Români.

Ei bine, Românii stau pe loc. De un an de zile și mai bine nu s'a făcut din partea Românilor nici ceea ce trebuia să se facă, nici ceea ce fac alte naționalități asuprite în patrie. Dar compatrioții noștri maghiari ne înșină nelăcetat dacoromanism; va se dica năsuința de a ne uni toți Românii din fosta Dacie. Năsuința aceasta nu există; însă în parlament, în presă, compatrioții maghiari stăruesc pentru densa. Mai mult, diare acreditate ne spun cu bucurie îngâmfată, că guvernii ia măsuri contra acesti năsuințe și laudă atitudinea guvernului pentru aceasta.

Ce putem deduce de aci? Ori că compatrioții cred în posibilitatea realizării astorfel de lucruri, ori că nu cred, dar se folosesc de apucături de aceste pentru să se justifice înaintea opiniei publice, când ne apasă, ne neîndreptățesc.

În amîndouă casurile ei recunoaște vitalitatea în Români, care dacă nu o respectază, cel puțin se tem de ea și în același timp ei dau și atestatul despre nedreptatea ce ni o fac și se cugăta la resburarea nedreptății.

Ca se vadă cetitorii noștri că nu scriem numai după închipiri neîntemeiate ne provocăm la fenomenele cele mai recente în această privință: la cele vorbite în casa deputaților Ungariei despre Dacoromania și la cele ce a scris între alte „Pesti Napló în aceeași materie.

„P. N.” în nrul de Mercuri, 14 Iunie n. Nr. 162, tratând denumirea comișilor supremi din urmă pentru Brașov și Făgăraș (și comitul Vasvár) scrie:

„...Contele Andreiu Bethlen, comitele cel nou al Brașovului, este un magnat înțelept, june care e în stare a se măsura cu Sasi, un aristocrat maghiar cult, poleit, și ambițios, care scie și ceva carte și e și ceva orator. Fiind soția sa de origine română, el e chemat a căștiga încrederea Românilor din Brașov, și așa sperăm că dînsul nu va jertfi interesele Maghiarilor din Brașov și a le Ciângăilor din Săcele aminciții false a Sasilor. El are o pozițiune grea, naturul seu diplomatic însă la destinat pentru primirea asuprăși a unei astfel de probleme: de a recăstiga Brașovul pentru credința cătră patrie și a face din Brașov o fortăreață puternică confințiară pentru Ungaria.”

În puține cuvinte vedem de o parte măgulirea cu soția de origine română, de alta însă temerea cărei se dă expresie în sfatul: *divide et impera* și peste aceste înșinarea că ne-maghiarii din comitul Brașovului trebuie „recăstigați” pentru patrie. Dar aceasta calea valea.

Coloarea adevărată se dă pe față în cele ce urmează în „P. N.” când scrie:

„Denumirea lui M. Horváth noului comite al Făgărașului însemnază o separare a acestor două comitate;

până acum avură comitatele Făgărașului și Brașovului același comite. Și aceasta este o măsură înțeleaptă, pentru că grandioasa românisare a Făgărașului e a se deduce din împrejurare, că partea aceasta a țerei unită cu Brașovul în respectul justiției, a fost foarte negleșă. Michail Horváth, protonotariul și vice-comitele Treiscanelor, este un talent ardelean probat în administrațiune, bărbat mai mult bătrîn, el se va afla curînd în împrejurările Făgărașului. Delafostul honved și Secuul patriot putem aștepta cu siguranță, că va fi un vîghitoriu al ideei de stat unguresc și un pînditoriu al lăptirei dacoromanismului.

„Tiza a fost așa dară norocos în alegerea persanelor...”

Înainte de toate mulțămim, în special lui „P. N.”, pentru complimente. Și cum sîm în mulțămim când pe lîngă toată linisea noastră a Românilor, compatrioții noștri se ved neceastați a tînde la mijlocul înșinării și puneri sub pază pentru ca se ne silaească la tăcere și mai departe.

Credem însă că aceasta este cu un stimîl mai mult de a nu lăsa ca fariseismul se remănă învingătoriu și sub cuvînt că sîntem periculoși pentru stat se ne înfășure în toate lanțurile maghiarisătoare până să ne ese sufletul românesc. Vitalitatea și vigurositatea ce e inherentă Românilor din firea lui și compatrioții, de și indirect, ni o atestă, se o și manifestăm.

Dacă domniii situațiunei se cred în drept de a ne înșegri pentru a ne pute privi și de dreptul cel din urmă ca Români, noi se le arătăm în toate modurile permise de lege, că ei inventează „năsuințe” cu scop ca să ne deneghe dreptul de existență. Vor stărua a nu ne băga în seamă, atunci se reurcergem la mijloacele la care au recurs și ei când se credeau apăsați — se arătăm lumii situațiunea noastră prin scrieri și se i spunem că noi vrem se fim patrioții buni, dar în loc de a

fi îmbrățiași cum se cuvîne, sîntem respinși și înșegriți, ba puși chiar sub privighiare nemeritată.

Prin aceasta nu am constata numai vigurositatea care ni o recunoaște și care noi nu avem decât se o manifestăm, ci am scoate pe domnii situațiunei din rătăcirea în care se afundă tot mai tare și am contribui la redarea patriei în brațele adevăratului patriotism

Revista politică.

Sibiul, în 4 Iunie.

La începutul săptămănei s'au început în sinul ministeriului unguresc dezbaterile unui număr mare de proiecte, care se vor prezenta dieței în sesiunea din toamnă, între aceste auzim că va fi și proiectul privitoriu la scoalele medie.

Atitudinea Croației neoficiali s'a manifestat, după cum scrie „Anglo-Post,” în zilele aceste într'un mod care ilustrează foarte ciudat raportul dintre Croația și Ungaria. Junimea dela universitatea din Agram a arangiat un *comers* cu ocaziunea onomastici cunoscutului deputat Antonio Starcevic. Pe la mezul nopții vre-o 50 de studenți căntau prin stradele ecătății cu sgomot mare, „*Udri, Udri in der Stadt, magyaroru strik za orat.*” În piața Ielacii au fost provocați de poliție se fie liniștiți. În loc de a da ascultare au început o bătaie cu poliția. Urmarea a fost: mai mulți răniți de amîndouă părțile. Unii sînt greu răniți.

Cabinetul Pirocianați din Serbia, după dezbater lungă sub presiuni regului — a demisionat, Regele n'a primit demisiunea. Cu toate acestea în remanerea cabinetului cred foarte puțini, ba se dice, că puterea partidei guvernamentale în Serbia o foarte sguđuită încat nici alt cabinet din elemente guvernamentale nu va avè viață.

FOIȚA.

Temperamentele.

(Conferență populară ținută la Atena de domnul Tit Măiorescu.)

D. T. Măiorescu a eles temperamentele ca subiect pentru prelecțiunea d-sale.

Cu aceeași claritate cu care d-asa espuse data trecută teoria lui Darwin, ne a arătat deosebirea temperamentelor factuse de cei vechi, și îndreptările aduse la această clasificare prin știința modernă. Publicul a ascultat cu cel mai viu interes, și n'a perdut un singur cuvînt din această prelecțiune așa de atrăgătoare, atît prin subiectul ei, cît și prin farmecul limbii.

D. T. Măiorescu a început prin a ne explica înțelesul cuvîntului temperament. Temperare în latinesc are două înțelesuri deosebite: a stempăra și a amesteca. Acest

din urmă înțeles se aplică la temperamente.

Medicii vechi grecesci, și mai ales Galenus, (din secolul II p. Chr., care se născuse în Grecia, dar care trăise multă vreme la Roma) au împărțit temperamentele în patru clase, după amestecarea elementelor ce se află în trupul omenesc și mai ales după preponderanța ce unul din elemente are asupra celorlalte. Sângele se compune din trei părți: lighidul intermedial așa numit plasma; globulele mai mici dar mai numeroase roșii, și globulele mai mari, mai puțin numeroase albe limfatice. Oamenii la cari predomină globulele roșii de sânge, au fost clasificați printre cei cu temperament sanguinic, ear acei cu globule albe, mai numeroase nu absolut mai numeroase, dar relativ comparându-se cu alți indiviđii cu globule albe mai puține, au fost numiți cu temperament flegmatic. Preponderanța fierii galbene a produs nămirea de choleric și preponderanța fierii negre numele de melancolic. Această clasificare e bună spre a deosebi diferitele tipuri de tempera-

mente, dar basa fiziologică nu este exactă. Sângele și firea nu produc temperamentele, trebuie se le căutăm o altă împărțire fiziologică. Și mai nainte de toate trebuie se ne ferim de a confunda temperamentele cu veselia sau tristetea, cari alcătuiesc dispoziția primitivă a unui individ; poate cineva se fie trist, fără a avea un temperament melancolic, și vice versa un om cu așa numitul temperament melancolic poate se fie de obicei vesel.

Temperamentele atarnă dela relația între acțiunea și reacțiunea mai mare sau mai mică a nervilor sensibili și motori.

Nervii sînt ce nise fire conductoare ce duc impresiunile din afară la o celulă centrală; dela această celulă pornește un alt fir; care duce impresiunea dela celulă centrală în afară. Nervii ce duc senzațiunea din afară, cătră celulă centrală se numesc centripetali. Transmiterea se numesc acțiune reflexă, când este făcută fără intenție gîndită.

Temperamentul sanguinic are o sensibilitate foarte dezvoltată a impresiei nervilor centripetali, fie că acca-

stă sensibilitate e pricinuită prin'o acțiune chimică, mecanică sau altcum. Dar îndată ce impresiunea este primită, celele centrale o transmit fără rezistență de gîndire în afară.

Temperamentul choleric are o mare impresionabilitate nervoasă din afară spre celulă centrală, dar impresiunea primită nu este îndată transmisă prin acțiune reflexă, ci este înmagazinată într'un fel de arc de reflexiune: acolo este cîntărită, îndreptată și pe urmă dată în afară, sau păstrată fără a fi de loc manifestată. Dacă i'apropie cineva degetul de ochiul meu, nervii optici mi transmit impresiunea la celulă centrală și acțiunea reflexă poate consta în închiderea involuntară a pleoapelor. Dar dacă mi-am propus se nu închid pleoapele, atunci opresc impresiunea în arcul de reflexiune, împedec mișcarea involuntară a nervilor motori pentru închiderea pleoapelor, și dacă totuși se încheie mai tîrziu, se închid cu voință, fac o faptă pornită propriu dela mine și nu o acțiune reflexă. Așa dar acțiunea numită reflexă este în opoziție cu acțiunea prin reflexiune. Oa-

Diarele austro-maghiare, cetim în „T.“ se arată foarte multămite cu retragerea comitetului Ignatieff dela ministerul de externe. Mărturisim că nu înțelegem nici de cum această bucurie a lor, de vreme ce scuit este că nu ministrii conduc politica internă și esternă a imperiului Tarilor, ci însuși Tarul. Afară de acestea se mai scie că nu comitele Ignatieff a putut se mai înăpsească relațiunile ce există astăzi între Rusia și Austria, ci singurul fapt că aceste două puteri urmează o politică diametral opusă, care va conduce mai curând s'au mai târziu la o încercare. De aceea nu înțelegem o mică de cum pe „Pester Lloyd“, când în numărul seu dela 12 Iunie, vorbind despre demisiunea comitetului Ignatieff, scrie următoarele:

„Din Petersburg sosește scirea că Ignatieff — în fine! — a fost depărtat. Acest demers, care onorează pe Tar, va fi primit negreșit în toată Europa o aprobare unanimă. Se pare că Tarul nu voese se mai cutreiere căile unei politici aventuroase pe care comitele Ignatieff umbla atât de bucuroș. Acest din urmă reușise în fine se nu mai aiă nici un credit la vre un partid, nici chiar la acela al panslavistilor, astfel că depărtarea sa nu poate se fie considerată ca o înfrângere a acestui partid.

„În ori ce cas faptul este invese-litor, de vreme ce nu dă o garanție, care nu trebuie nici de cum depreciată, despre simțemtele mai pacifice ale acelor cercuri rusești, care iau parte foarte însemnată într'o schimbare de minister, și pentru moment numai de acestea trebuie să țină seamă Europa.“

Astfel dar însuși „Pester Lloyd“ nu vede în căderea comitetului Ignatieff decât căderea unei persoane, ear nu a partidului panslavist, vrăjmașul neîmpăcat al Austro-Ungariei. Este dar zadarnică bucuria sa, și sîntem siguri că retragerea comitetului Ignatieff nu va aduce nici o îndreptare în relațiunile dintre Rusia și Austria.

Dela Berlin se scrie la „Breslauer Ztg.“ că un batalion din garda rusească care pășia pe nihilisti în fortăreața „Petru-Pavel“ mijlocia corespondența între nihilisti și prinși și între cei din afară. Afînd Tarul de aceasta (Sambăta trecută) a dat ordin ca numai de cât se spîndure 30 de gardiști, ceea ce s'a și întimplat. Intre acestia a fost și ofițierul de pașă. Ceilalți vre o 600- vor merge în Siberia.

Ambasadorul rusesc Oubril din Viena este chemat în consiliul imperial, din care causă și a notificat în Viena părăsirea postului.

meni de temperament sanguinic, prin marea impresionabilitate din partea impreguriei schimbătoare, sînt chemați a se schimba într'una, a nu trăi decât sub impresiunile momentului; ei sînt dar oamenii prezentului; Cholericii din contră nu se supun impresiunilor de cât după ce le au miștuit cu reflecțiune; ei le prefac în acțiuni pornite din propria lor inițiativă, combinează impresiunile primite spre a le întrebuița la vreme. Oamenii cu temperament choleric sînt dar ai viitorului.

Temperamentul melancolic, pentru care este mai bine să adoptăm numirea sentimental, are o impresionabilitate mică, dar acțiunea proprie în arcul reflecțiunii este mare. Oamenii cu temperament melancolic nu primesc impresiuni esteriore, trăesc în el înșiși, sînt dar mai statornici în acțiunile lor, ei se pot numi oamenii trecutului.

Acei cu temperament flegmatic au puțină impresionabilitate și puțină acțiune, ei trec în viață fără a lucra puternic din ei și fără a primi

În Egipt merg lucrurile spre o catastrofă mai mare ca cea din Alexandria. Chedivil nu mai are nici o autoritate. Arabi-pașa, ministrul de războiu, e totul în Cairo și în tot Egiptul.

Cestiunea evrească în dieta Ungariei.

(Urmare.)

D. dep. Istoczy dice, că pro-rocia sa că cestiunea israelită se va pune în mișcare deodată cu evenimentele rusești, a devenit într'un timp scurt de trei luni adevăr. Poporul ruseș și polon a creșut, că acum a sosit timpul se se elibereze de catenele Jidovilor. Rușii și Polonii au întrebuițat acele mijloace pe care le întrebuițează stăpînul casei, când o curăță de parasiți. Cine privesce cu ochi de fariseu și se provoacă apoi la principiile seculului XIX, pentru acela este răspunsul: *c'est la guerre!* Rusia s'a decis să trimită pe Jidovi pe capul apusului tolerant și uman.

Ce soiu de oameni sînt acești Jidovi rusești o șcim bine. Ei au venit la noi prin pasul dela Bereczk. Precum rămăseră la Muncaci cei dinți, cari au ocupat această țeară, așa și acestia, cari ocupă de curînd această țeară (Iaritate). Comitetele springesc petițiunea Salmarelui, pe când cetățile, în fruntea cărora stă Budapesta, lucră ea și cum ar aștepta pe Jidovi cu ardoare. În cetăți au Jidovii preponderanța, acolo și presa e în mîna lor, aci e cauza că nu se aude nici un vaiet asupra Jidovilor. În academie se ținu o prelegere despre maghiarisarea Budapeștii; interesantă ar fi și întrebarea: în ce raport se jidovese Budapeșta? Dacă vom avea date despre aceasta, vom pute eplica și atitudinea capitalei în cestiunea aceasta. Comitetele sînt apărătorii geniului națiunii și noi tre-be să le apărăm în mînia tuturor atacurilor din partea Jidovilor jurnaliști.

Problema noastră este deslegare cestiunii Evreilor; nu e vorbă de agitațiunile jidovesci din evul mediu.

În Evul mediu sta poporul față în față cu singurațici, astăzi avem de a face cu o instituțiune. Antisemitismul a statoric adevărata prepozițiune: Judaismul este o Cartagine internă care trebuie nimicită. Judaismul vrea se se susțină sub scutul toleranței, ca confesiune. Intre multele apucături și dovești aceasta e cea mai rafinată. Jidovii sînt o rasă, care posedo o deosebită naționalitate, a carei scop este suprimarea sau nimicirea popoarelor europene, astăzi cu alte mijloace ca mai înainte — cu polițe-prima și cu acții.

Președintele; D. deputat se și aducă aminte, că în această țeară,

sînt 500,000 oameni cari se țin de această ginte.

Istoczy: 625,000 (Iaritate mare.)

Președintele: Cu atît mai rîu, (Aprobare) cu atît mai mult are loc ceea ce dic eu (S'a uim!) și dacă cuvintele d. deputat provoacă în unul sau în mai multe locuri fapte, atunci binevoiască a crede că urmările acestui discurs vor fi foarte triste. (Așa e!) Istoczy. Dacă străbunii noștri ar fi dat creștement ciarlataniei, că Turcii și Tătarii au a fi consid-rați numai de nisece asociațiuni religioase, i am avé încă și astăzi pe capetele noastre. Vorbitorul e convins, că națiunea ungurească va scutura jugul jidovesc, tocma precum a scuturat ea odată jugul Turcilor și al Tătariilor.

Jidovii formează dară o putere politică internațională, a cărui for suprem este „Alliance israelite“ din Paris, care își are filialele sale și prin Ungaria. „Alliance israelite“ este o putere, care e reprezentată în concertul puterilor europene prin delegații sei și fără de care astăzi în Europa nu se poate purta nici un războiu căci ea dispune de *nervus rerum*.

Jidovii vreau se formeze un stat fără margini geografice. Așa ceva nu poate suferi Europa. Sau trebuie se se lase Jidovii de această ambițiune, sau ei vor fi în-cetul cu încetul alungați din toate statele. Ce se va întimpla atunci? Sau vor fi alungați Jidovii din țeară în țeară, sau vor trebui se se misuească a se stațiunea în Palestina.

Ceasta din urmă și așa o visează Jidovii: ei însă fac dependentă realizarea acestui vis de o eventualitate foarte problematică, dela venirea Mesiei. Ei bine, acest Mesia a venit sub forma spiritului timpului (Iaritate). În curînd își vor fi jucat Evreii în Europa rolurile lor. Urmeze ei dară glasului acestui Mesia și emigreze în Palestina, căci și așa vor fi în curînd constrinși, se meargă acolo.

Și America se armează deja contra invasiunii și cum e vorba: „America pentru Americani“ trebuie se fie și „Europa pentru Creștini“. Precum sînt numerate țilele islamului în Europa, tot așa și Jidovii nu se vor mai ținea mult.

Nu le rămăne dară, după cum am dîs, alta de ales Jidovilor, decât se emigreze spre Palestina. În faptă se învoese deja unii Jidovi ruși și români, se facă aceasta. Deja și-au format în diferite țeri uniuni pentru colonizațiunea Palestinei. Însă, aci se ivesce întrebarea câștigării unui teritoriu mare. Într'acea jidovii, cu Rothschild în frunte au bani destui, și în

o exactă idee de temperamentele din trecut.

Fabulistul Lafontaine pare a fi fost de temperament sanguinic. El trecea inte dela o gîndire la alta și era foarte distras și scria poșibile sale sub impresia momentului. Perrette care pleacă cu laptele se'l vîndă în tîrg, pe drum se gîndesc la toate foloasele ce poate se'i aducă vîndarea acestui lapte, și când a ajuns la bogăție începe a juca și și varsă laptele, — este portretul a însuși autorului Lafontaine.

Choleric era Napoleon I. El este într'o perpetuă agitare internă și apoi esternă; faptele se ficează în capul se'u, și din present trage urmări pentru viitor; în Egipt se gîndesc la Franța, în Franța la Rusia și în Rusia la India. Chiar pe când se afla la S. Elena în exil, se ocupa mai ales de faptele allora, de Iuliu Cesar, pe care îl compara cu sine.

Chateaubriand este sentimental (melancolic); prezentul nu'i suride; trecutul e domeniul lui. Franția era sbucimată de revoluția cea mare

Constantinopole oamenii au lipsa le bani. Ear dacă Turcia, pe lungă toată lipsa ei de bani, n'ar fi aplecată a cede Palestina, Europa ar trebui se intravina în afacerea aceasta.

De ce nu la diplomația în fine cestiunea jidovesească în mîinile ei? În Ungaria e speranță că după evenimentele întem-plate acum mai de curînd vom înțelegere ce va se dică cestiunea Evreilor. Împedecarea cursului Jidovilor spre resărit nu e o deslegare radicală a cestiunii.

Vorbitorul ar permite trecerea Jidovilor rusești prin Ungaria, numai pe lungă măsuri polițiane și sanitare corespunzătoare. El nu face nici o propunere separată. Așteaptă, până ne va crește rîdul preste crescut; de o camdată va lua pozițiunea unui critic; e datat se aștepte cu paciență. El până acum n'a așteptat în zadar și speră că așteptarea sa va fi și în viitor încoronată de succes.

Propunerea comisiunei petiționare care nu e nici piese nici carne, nu o primesc. Comisiunea petiționară nu s'a aventat nici până la propunerea de a se administra petițiunile guvernului. Nici propunerea lui Hermann încă nu o poate primi, de oare ce el vrea se împedecă trecerea Iudeilor spre Orient; aceasta nu e deslegare definitivă, ci numai un fel de paratînet pentru Iudeii ungurești. Vorbitorul privesce cu satisfacțiune la impregurarea, că antisemitismul și a câștigat teren în casă și termină cu exprimarea speranței, că tot așa se va întimpla și în viitor.

(Va urma.)

Presă germană și Garibaldi.

Diarele germane fac biografa lui Garibaldi cu multă emoțiune.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ dice: că moartea vechinului campion al libertății e un mare doliu.

„Die Post“ dice:

Caldul patriotism, energia lui Garibaldi îl facură unul din oamenii cei mai mari din istoria contemporană italiană. El e unul din fundatorii statului italian.

„Die Tribune“ scrie:

Acum Italia ingenuche la momentul marelui ei fiu. Sămēnta libertății și a civilizațiunii aruncată de Garibaldi nu va fi perdită. Italia a născut necontenit oameni mari de stat și mari căpitani, dar nici unul nu avu atîta puritate de caracter, atîta nobletă în inimă ca el.

„Tagblatt“ dice: că ura în contra lui Garibaldi, care combătut pe Germania în 1870 a perit de mult timp. El, în idealismul se'u, veșcu numai nefericirea Franței și nu luptă în

din 1789, el trăesc în pădurile seculare ale Americii și se gîndesc la Atala și la René; reintors în Franța cîntă introducerea creștinismului în Gallia și se duce apoi la Ierusalim: el cercetează portul Cartaginei celei vechi; în Engiltera îl interesează „Paradisul perdut“ al lui Milton; adorează toată viața lui pe M-me Ricamier. Statornic dar platic, și scrie în memoarile sale: *je m'ennuie*.

Adevăratul flegmatic este Ludovic XVI. Revoluția franceză cea mare sbucimă omenirea, dar el nu vede și nu simte mult din ea. În jurnalul se'u scrie mai ales în ce țî a fost la vîntătoare și mai pe toate foloile stă: nimic mai important. Nu prin vieța sa a fost însemnat, ci mai mult prin moartea sa pe esafod.

Dacă voim se luăm exemple de temperamente din mijlocul nostru lo vom găsi mai ușor.

Aici oratorul schitează repede câte-va tipuri sociale.

Damele din societate sbîrînd dela o petrecere la alta din temperament sanguinic; oamenii de acțiune, vecluc

contra poporului germanic ci în favoarea libertății poporului.

„Germania”, diar al partidei clericale dice:

Voin s'eî dăm dreptate. Fu viteaz, generos, patriot, gata la sacrificiu. D. den se-l erte.

„Vossische Zeitung” exclamă:

„În fața adâncului dolii pupal, trebuie să uităm că l'am avut inimic. În Italia, ori ce palatieri ce colibă e în dolii; poporul italian a arstat pentru densus lui iubire și venerațiune nemărginită.

Când sosi la Roma seirea despre moartea lui Garibaldi cel dintâiu stindard care fu cernit fu cel ce falăise pe palatul regelui.

Chiar M. S. Regele Umberto dedeuse ordine pentru aceasta.

Despre Garibaldi.

Arderea corpului.

Eată testul scrisorii autografe a lui Garibaldi care conține dispozițiunile sale pentru înmormântare. Scrisoarea e adresată doctorului Frandina.

Capraea, 27 Septembrie 1877.

Prea scumpul meu Prandina,

Ați avut gențile de a vă însărcina cu arderea cadavrului meu; vă sînt recunoscător.

Pe stradă care dela această casă conduce spre nord la marină, la distanța de 300 pași la stînga e o adăncătură de pământ, mărginită cu un zid.

În acea parte se va forma un rug de lemn de doi metri, cu lemn de frasin, lentisco, mirt, și alte lemne aromatice. Pe rug se va pune un pat de fer și pe acesta cocsingul descoperit cu corpul meu îmbrăcat cu cămașa roșie.

Un pumn de cenușă se va păstra într-o urnă care, și aceasta va trebui să fie pusă în mica cavată unde se păstrează cenușa copiilor mei Rosa și Anita.

Al vostru pentru totdeauna.

G. Garibaldi.

Fizicul lui Garibaldi.

Este bine a se cunoaște și fizicul care cuprindea calitățile pe care le a posedat Garibaldi.

De aceea reproducem următoarea scrisoare publicată în diarele streine la 1861 de către d-rul Timoteo Riboli:

Garibaldi, scrie d-rul Riboli, e de o statură de 1 metru și 64 centimetri, i am măsurat toate proporțiunile: lărgimea umerilor, lungimea brațelor și picioarelor, periferia corpului, într-un cuvânt, e un om cu proporțiuni

juste, foarte și de un temperament nervos-sanguinic. Însemnat e volumul capului, fenomenul de capetenie e înălțimea craniului măsurată dela urechii până la creștetul capului care e de douăzeci centimetri. Această proeminență particulară și a întregii părți superioare a capului denotă la prima aruncare de ochi și fără o examinare anterioară, o organizare excepțională; dezvoltarea capului, în partea lui superioară, sedul simțimentelor, arată preponderanța tuturor facultăților nobile asupra instințelor. În puține cuvinte, capul lui Garibaldi înfățișează un fenomen din cele mai rare, se poate chiar dice, fără precedință. Armonia perfectă a tuturor organelor și rezultanta matematică a totalității lor înfățișează mai ales: abnegarea înalte de toate și ori când, prudentă și sângele rece, austeritatea naturală a obiceiurilor, meditațiunea aproape necontenită, elocența gravă și exacta, lăleitatea dominantă.

Presă franceză și Garibaldi.

Diarul francez „Les Débats” primesce din împregiurimile Romei o corespondență în care nu se vorbește, decât numai despre Garibaldi, a cărui moarte a îmbrăcat în dolii nu numai întreaga Italia ci pe toate popoarele iubitoare de libertate

Corespondentul diarului francez după ce citează hotărârile corpurilor legiuitoare italiene față cu Garibaldi, între care, în prima linie, pune pe aceea, ca tribuna parlamentului italian se fie îmbrăcată în dolii în timp de două luni, scrie următoarele:

„Asemenia onoruri n'au fost nici odată făcute alt cui-va și sînt proba imensei popularități de care se bucura în viața Garibaldi. S'e înțelege de sine, că mai multe discursuri au fost pronunțate, atât în Senat cât și în Camera, toate neapărat în forma de orațiuni funebre.

„Cuvântul situației a fost pronunțat de d. Crispi.

„Italia încearcă o mare pierdere, a dis densus, căci numai Garibaldi, „chiar aproape se moară, ar fi avut „puterea să ridice întregul popor italian.”

„V'am vorbit în rândul trecut despre un episod din viața lui Garibaldi, ale cărui amănunte sînt foarte puțin cunoscute de generațiunea actuală. Se știe, că doi ani după necerirea celor două Sicilii, Garibaldi fu rănit la Aspromonte de trupele regale și condus ca prizonier la Spezia. Cu toate acestea Garibaldi n'a fost nici odată un rebel în propriul ințeles al cuvîntului. În 1859 promise

mercii, la prieteșug și la căsătorie, cu un cuvînt în întreaga viața sa socială.

Mai ales la copii trebuie studiate temperamentele, spre a putea îndeplini prin educațiune lipsurile aduse din naștere. La un copil sanguinic trebuie întărit arcul reflexiunii, el trebuie păzit de prea multe impresiuni schimbătoare și din contră supus la o lucrare statornică. Copilul choleric trebuie înfrînat, căci acțiunile lui proprii sînt prea violente. Cel melancolic sau sentimental trebuie distras, trebuie să fie scos din viața prea înteroară și să fie supus la impresiunile futurale ale lunei din afară. Flegmaticul asemenea s're trebuință de dezvoltarea impresionabilității și de întărirea acțiunii.

Ast-fel educațiunea trebuie să caute pe cât poate a emancipa omul intelectual dela jugul fizic al predispoziției înăscute, întrucît este excesivă, și să ajute pe copil a deveni dintr-un temperament fatal un caracter voit.

Ignota

credință lui Victor Emanuel și s'a înținut de cuvînt.

„Dela moartea regelui, a manifestat câte odată preferințe republicane, fără a face însă nimic ca ele să prevaleze. Credea numai că are dreptul se impuna guvernului politica sa. Ideea lui fixă era Roma capitală. La aceasta era condus pentru mai multe motive: sentimentul național, aducea aminte a unui mare trecut și fanatismul religios, sau ireligios, ceea ce este mai același lucru, cu toate că aserțiunea poate se pară paradoxală.

„Dela 1860 el voise să se îndrepteze spre Roma ocupată atunci de Francezi. D. Cavour reuși al împedeca dela aceasta, depărțînd de lîngă densus pe toți locotenenții săi. Generalul furios, se retrase la Capraea, în urma unei ședințe a parlamentului, și o scenă violentă care fu, se dice, cauza morții marelui ministru.

În 1862, d. Rattazzi era la putere. Gîndirea principală a Italiei era atunci de a deveni stăpână pe Venetia. Era o cestiune de viață sau de moarte, pentru că Austria nu recunoscuse nul regat și din sinul cadrulatului său forțerete amenințau existența lui.

„D. Rattazzi, în înțelegere cu Napoleon III, și închipui să creeze un centru revoluționar în Bosnia și Erțegovina, unde, după cum s'a văd-țut apoi, elemente nu lipseau. De acolo trebuia să se dea mîna Ungariei, atunci nemulțămîta, și Austria, băgată între două focuri trebuia să capituleze.

„Garibaldi trebuia să fie principalul executor al acestui plan. Primi arme și bani, și organiza în Sicilia o mică armată, a cărei destinațiune era misterioasă.

„Nu cred că se se găsească vre o urmă din aceste agitațiuni, cel puțin sigure, în cărțile verzi, albastre sau albe pe cari le publică guvernele.

„Reușita acestui plan era foarte probabilă. El fusese pregătit de mult și cu multă îngrijire.

„Anglia înseînțată lua măsuri pentru a face să nu izbutească această campanie.

„Agenții englesi făcură pe Garibaldi să creadă că împăratul pe care l'ul iubea și închipuise acest plan pentru a se scăpa de densus. Ei atinseră pasinusa sa favorită, Roma capitală, și otrăriră să meargă contra Francezilor. Această încercare ar fi fost de sigur ruina regatului Italiei pe care împăratul, silit de opinia publică, trebuia săl distrugă cu propriile sale mîni, cu mîmile acelea cari l' creaseră.

„Dar considerațiunile de această natură nu aveau nici cea mai mică influență asupra spiritului lui Garibaldi care, în urma miraculoaselor sale succese, se credea în stare a răsturna Europa. D. Rattazzi înțelegese pericolul. Trimise agenți în Sicilia fără să obțină nimic. Unul din ei, d. Lafarina, îmi duse la întoarcere, vorbind de Garibaldi: „Acest om este un selbatec, este imposibil de a raționa cineva cu densus.”

„D. Rattazzi, la cea din urmă estremitate și sub iminența pericolului, trimise contra lui Garibaldi pe generalul Cialdini, cu trupe, avînd ordinul ca să eviteze ori-ce ciocnire dacă va fi posibil, dar a o pri mersul generalului spre Roma.

„O ciocnire însă așa loc și Garibaldi fu rănit și făcut prizonier. Trebuie ca cineva se fi trăit în Italia pe timpul acela, pentru a înțelega cât eroism a trebuit d lui Rattazzi pentru a lua o otrărire care trebuia săl coste de sigur popularitatea sa și poate chiar și viața.

„Prezidentul Consiliului găsi un concurs leal și curajos la mai mulți din colegii săi, mai cu samă la d. Depretis. Au fost și slăbiciuni despre care este de prisos să mai vorbesc. Se poate asigura că la Aspromonte d. Rattazzi a scăpat monarchia italiană.

„El a fost reu răsplătit. Dreapta din care făceau parte cei mai mari amici al monarchiei profită de ocașiune pentru al răsturna și al înlocui. Manopera ei a putut fi abilă, nu însă cavalerescă.

„Disprețul în care a cădut acest partid este expiraune unei greșeli cea mai mare poate pe care a comis o și singura care nu i se reproază. Garibaldi, al cărui suflet era mare și generos, recunoscu mai tîrziu că se însăselase și nu păstră nici o rană și asupra aceluia cari avură curajul săl oprească la timp.

„Cunosc amănunte foarte curioase asupra campaniei din 1866 și asupra relațiilor dintre Italia, Franța și Rusia la acea epocă; dar momentul nu este oportun ca să vorbesc de ele.”

Din o scrisoare din Rusia.

(Corespondența particulară a „Telegrafului”)

Petersburg, 23 Maia.

Pregătirile pentru încoronare. — O nouă mină descoperită. — Spaimea din Moscova. Demisiunea lui Dolgoroucoff. — Manifestațiunile nobilimii. — Misterile palatului. — Principesa Iurievskaja, ex-Tarina.

Ne pregătim pentru încoronare cum alții se pregătesc pentru răboiu. Sînt sigur chiar că Gazi Osman pașa nu credea ca luța de sub zidurile Plevnei să fi fost așa de decisiv pentru răboiul româno-ruso-turc, cum credem noi și guvernul rusesc de decisiv pentru Țar faptul încoronării sale.

Ne pregătim nu pentru a sărbători o mare sărbătoare națională, ci pentru a trece Rubiconul; ne pregătim pentru a înfrunta un inimic care, a jurat se ne dea o bătălie săngerăoasă. Astfel fiind, avant-garda miilor de oaspeți invitați la încoronare, avant-garda curtenilor luscioși și a familiei imperiale, trimisă la Moscova, sînt batalioane de sa pieri, care sondează în momentul de față solul anticei capitale. Ca rezultat al acestor scrutați, a fost descoperită în țilele din urmă o mină infernală, cu desăvîșire pregătită, și care a fost construită sub sol arid al stradelor Iliinskaja și Pocrowka. Această mină denotă o lucrare făcută cu un zel extra-ordinar și finită foarte de curînd, asemenea ea arată că oamenii cari o facuseră sînt specialiști consumați în acest fel de lucrări. Descoperirea acestei mine a terorizat capitala întreagă, s'a constatat că elementele inflamabile, cu cari a fost încărcată mina, ar fi aruncat în aer nu numai plosciati Iliinskaja (ptața Ilińska), ci și o parte din Pocrowka, străduincînd și zidurile Krem-lui până la porțile Măntuitorului (Spaskie Vorote). Generalul Dolgoroucoff, guvernator capitalii, și-a dat demisiunea, declarînd că nu voeste a fi în capul administrațiunii locale în momentul când nu poate răspunde de siguranță.

Îngrijirea și agitațiunea societății, crește mer-cu; nobilimea de prin provinciile, amenințată de valurile revoluțiunii care se apropie, instinctiv simte că ora fatală se apropie; un șir de telegrame, publicate în „Pravitelstvenii Wiestnik”, desemnează cu colorile cele mai vii această agitațiune. Guvernul, publicînd telegramele nobilimii, și-a perdit de sigur capul, de oare-ce ale primul este una, și ale publice este alta. Vă dau aci una s'au două din aceste depeseri, pentru a vă pute convinge de cele sus duse. Așa de esemplu, în capul listei publicate găseosc telegrama nobilimii guvernamentului Volodga, redactată în următorul mod:

„Adunarea estraordinară a societății locale de nobili m'a însărcinat „pe mine, șeful lor, să vă transmit, „Escelentă, espresiuinea devotamentu „lui nostru supus, pe care vă rugăm „al depune la picioarele M. S. Hosu-

darului, cerându-i voie de a ne permite a apăra persoana sa în zilele încoronării.

„Eată și alta, care vine din partea nobilimei române din Basarabia:

„Mareșalii și delegații nobilimei din Basarabia vă roagă cu cel mai profund respect, Escelență, de a bine voi să depuneți la picioarele M. S. „Hosudarului domnița supremă a nobilimei de a apăra cu sacrificiul vitei lor scumpa persoană a Țarului în ziua încoronării.”

Nu vă mai traduc altele, fiindcă toate sânt de același soi; toți depun la picioarele țarului rugăciunea de a fi chemați împregiurul tronului, care se pare a fi în momentul de față amenințat de un pericol nelămurabil. Semnificațiunea acestor depeși este bătaoare la ochi, vedeți bine că d. Ignatieff pe numele căruia, ca ministru de interne, au sosit toate aceste depeși, n'au cel puțin bunul simț de a nu le trâmbe la tipariu, de oare-ce ele arată că primejdia e mare, și că viața țarului nu poate fi garantată cu nimic.

Arstările care se fac dilnic nu micșorează, se vede, forțele revoluționare ale Rusiei, ci din contra stimulează energia fanatică a celor cari stau încă la cârma secretă a țerei, de oare-ce dacă există un guvern regulat, investit prin tradițiunile istorice și recunoscut de toți în Rusia, apoi tot așa de adevărat este și aceea că dela un timp încocoare domnește peste acest imperiu și un alt guvern secret, care are o influință dacă nu egală cu cel regulat, cel puțin foarte temeinică asupra vieții atât interne cât și externe a imperiului. Un fapt foarte recent ne dovedește că partidul revoluționar, nu numai că are în momentul de față la dispozițiunea sa nice tipografi secrete, ci încă se ocupă cu editura unor broșuri, cari numai au altă valoare decât istorică. Așa de exemplul zilele din urmă am avut norocul să mi procur o mică broșură, tipărită clandestin și care poartă titlul de: „ex-impărațea, principesa Juriewskaia.” Broșura în chestiune fiind o revelațiune foarte interesantă a vieții intime, ce s'a dejuat în ultimii ani ai domniei trecute în palatul de earnă, cred de oareși care interes a vă comunica resumatul acestei broșure, cu atât mai mult, că voaigii principesei Caterina Juriewskaia peste graniță, care s'a făcut eri, se esplică aci într-un mod foarte riginal. S'a răspândit sgomotul că acest voiaig este ordonat din Peterhoff, unde în momentul de față se află toată curtea, prin insistența comitelui Ignatieff, care a denunțat țarului, cum că principesa Juriewskaia ar fi plănut proclamarea fiului său de țar legitim al Rusiei, acest copil este un băiat de 10 ani. Motivul e prea grosolan, însă faptul esta adevărat, că principesa a plecat brusc și fără a se pregăti în străintate, unde se crede că va trăi un timp foarte lung....

lor de desbaters în limba respectivilor reprezentanți? S'au dacă aceasta nu se poate și constituționalismul nu permite, n'ar fi cu scop ca să se introducă și pentru reprezentanții comitatului cursuri suplitoare de limba maghiară?

*(Comite nou pentru Sibiiu.) S'a răspândit fama despre retragerea dului comite actual al comitatului Sibiiului și se vorbese de înlocuirea lui cu contele Haller. Lăm sub rezervă notița de fama aceasta.

*(Judecata lui Garibaldi.) „Magdb. Ztg.” spune că deputatul Lipke cu ocaziunea festivităților palermitane s'a abătut și pe la Garibaldi. Aceasta zăcea bolnav. Intrebând Garibaldi pe deputat despre opiniunea germană i a răspuns fără rezervă, „că participând cu voluntarii săi la campania din 1870 popularitatea lui a suferit foarte mult. Garibaldi replica că s'a înșelat în republica franceză; cu mare greutate s'a ridicat puțin în asternt și a dis: „Bagă de seamă, eu nu pot vorbi mult: la Germania ha fatto un gran servizio all' umanità abassando questo popolo; questa e oggi la mia opinione. (Germania a făcut un serviciu mare umanității apăsând acest popor; aceasta e ađi opiniunea mea.)

*(Un bilde de căsătorie respins.) În casa lordilor din Londra s'a respins proiectul de lege privitoriu la căsătoria cu sora muerii moarte cu 132 contra 128 voturi. Principale de Wales (clironomul) și doi frați ai săi au votat cu minoritatea.

*(Foc.) În Mănăru, comitatul Hunedoarei, au pustit focul averea a 200 de economi. O fată și mai multe vite cornute încă au fost victimele flăcărilor.

*(Spre sciință.) Ni se scrie din Săcărâmb, că un student, care se ocupă cu macelăritul și gozărul în vădând trei vorbe un guresci a ajuns mare domn asupritor într'un orașel în comitatul Hunedoarei.

*(Ruptură de nor la Verșeț.) În 11 Iunie n. s'a rupt un nor asupra Verșetului. Paguba ce a făcut apa în urma acestei întâmplări este foarte mare. Până acum s'au scos de sub ruinele unui pod care s'a căutat sub greutatea oamenilor ce căutau scapare pe densus 19 cadavre. E de temut că sub ruinele podului vor mai fi cadavre. Apa a derimat 23 de case, a noroit grădini și holde. Iritațiunea e mare.

*(Grindina a făcut mari pagube în hotarele mai multor comune ale comitatului Timișului și Torontalului.

PARTEA ȘTIINȚIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Academia română.

(Urmare.)

Proces-verbal Nr. 4.

Sedința publică din sesiunea generală a anului 1882, ținută în ziua de 26 Februarie anul 1882.

Membri prezenți: Alexandri V., Caragiari I., Hasdeu B. P., Majorescu T., Negruzi I., Chintescu N. Sion Gr. Babeș V. Barițiu G., Ionescu N., Maniu V., Melchisedec P. S. S. Episcop, Papadopol Calimăchi Al., Urechia V. A., Aurelian P. S., Bacalogh Em., Brânza D., Fălcioian St., Felix I., Ștefanescu Gr.

Sub președinția D-ului Aurelian. Sedința se deschide la 1 oră. Se citește procesul-verbal al ședinței Nr. 3, și se aprobă.

D. Urechia anunță că prefectul dela Severin prin telegrama de ieri seara arată că apele Dunărei recrescând au acoperit din nou pilastrii podului Traian.

Academia ia act de acest și amână trimiterena comisiunei care se studieze acel pod.

Se recomandă delegații cererea societății de teologi din Blaj, dela 8 Martie 1882, ca ea să satisfacă conform concluziunilor date în chestiune.

Asemenia cererea școlii primare de băieți din Drăgășani, cu adresa Nr. 104 din 1 Octovrre.

P. S. S. Melchisedec are cuvântul și ceteșe biografia P. S. Dionisie, episcop de Buzău.

Academia a ascultat cu încordată atențiune și aplause această lucrare însemnată. Se suspendă ședința pe 5 minute.

La redeschiderea ședinței D. Aurelian cere ca interesantul memoriu al P. S. S. Melchisedec să se publice în anale.

D. Alexandri. În biografia episcopului Dionisie Ramono am fost foarte impresionat de o fraasă, că la momentul lui nu se află nici o petă comemorativă, așa că peste puțin nu se va mai ști nici locul unde s'a osemintele acestui meritos barbat. Dlui primar a se ruga ministru culetor să ridice acolo o petă comemorativă, până și se va înălța un monument pentru care, cum e informat, s'a și constituit un comitet în Buzău.

P. S. S. Melchisedec și D. Maniu se asociază la această propunere.

D. G. Barițiu ceteșe raportul său despre inaugurarea monumentului lui Păpu Iarlan în Sibiiu. Se ascultă cu atențiune și aplause și se publica în Analele Academiei.

Se înregistrează ca donațiune 2 broșuri dela P. S. S. Melchisedec: Memoriul pentru cântările bisericesci în România.

Oara fiind înăierată se ridică ședința la 4 și jumătate care p. m.

Vice-președinte, D. Sturza. Secretar general, V. A. Urechia. (Va urma.)

Bursa de Viena și Pesta

Din 15 Iunie n. 1882.

Table with 3 columns: Item description, Viena, Pesta. Includes items like Renta de aur ung., Renta de aur austriac., etc.

CONCURS.

Postul de notariu comunale în comuna mare Tălmăcel devenind prin resignațiune vacant, pentru împlinirea acestui post prin alegere se scrie concurs.

Emolumentele anuali sânt:

- 1. Salariu 400 fl.
2. Cuartir natural.
3. Patru orgii metrice de lemne de foc.
4. Pentru lucrări private după tarifi.

Cei ce doresc a compete pentru acest post au se aștearnă cererile lor instruate cu documentele prescrie în lege cel mult până în 30 Iunie 1882 st. nou.

Se observează cumcă în înfeșul §. 74, alinea 3 A. de L. XVIII. din anul 1871 numai acei competenți se pot privi de candidați, cari vor documenta cumcă au depus esamenu notariale în comitatul Sibiiului.

Cunoscința limbei statului și a limbei române este a doua condițiune. Tălmăciu în 14 Iunie 1882.

Pretorele cercului Cisnădiei.

EDICT.

În cauza comasații hotarului Schellenberk, fac cunoscut, cumcă spre regularea represen- tațiunii, spre alegerea reprezentanților, mai departe spre alegerea unui inginer și spre ceterica proiectului despre seșale care se vor ivi, se pune termenul pe 10-Ie Iunie 1882 la 9 oare ante m. în Schellenberk.

La aciaa învitat părțile interesate și cu edictul acesta. Sibiiu în 6 Ie Iunie 1882.

Dela tribunalul regesc.

Vásárhelyi m. p., jude la trib. reg. ca procedent.

Publicațiune.

Cu privință la lucrările pregătitoare în cauza comasării generale a hotarului comunei Fântâna (Fusza Hedeget) și anunt cu privire la constituirea reprezentanților preliminarului de șose și la prezentarea inginerului, s'a făcut ziua de portare în fata locului Fântâna (Fusza Hedeget) 17 Iulie 1882 și cele următoare, spre care s'afertit cei interesați prin această sânt avisați a se prezenta.

Dej, 23 Decemvre 1881.

Hosszu Laszlo, jude esmit.

Advertisement for Antonie Bechnitz in Sibiiu, offering to teach the art of negotiation. Text: 'Se primesce un tiner bine crescut, cu cel mai puțin patru clase elementare, ca învățacel de neguțătorie la Antonie Bechnitz în Sibiiu.'

Advertisement for mineral waters from Elöpatok. Text: 'Praturile musante lacsative din Elöpatok conțin compozițiunile chimice solutive ale apelor minerale renumite din Elöpatok. Un efect eminent au aceste praturile la catar de stomach, spasmiuri de stomach, slăbiciunea de mistuire, lipsa de apetit, arsură în gât, unifiatură de ficat și splină, îngroșarea feră, petri în țeară și galbinare la respirarea grea și batera de inimă, gazuri în testine, boala apei, hemoroide, la afecțiuni cataraticale ale renunchilor, boala și canalului de urină, în contra formării de nésip, la catară cronice și unifiatură ale matricii, ceterice, dispozițiune la versare de sânge, la amețeli, suirea sângelui către cap și către piept. Aceste praturi întrec în efect atât sarea scumpă de Karlsbad, cât și praturile lui Seidnitz. Prețul unei scături ce cuprinde 12 doze cu îndreptariul spre folosire cu tot 1 fl. Depositul general: în Brașov la apotecariul Szvazi în Sibiiu a F. A. Reissenberger, comerciant.'